

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

PROSPEKTIÖRI

3 2026

Kansi: Hugo Hast valmistautu-
massa nuorten SM-finaaliin.

Kuva: Tytti Becker

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry:n jäsenlehti

ISSN 2490-1776 (painettu)

ISSN 2490-1784 (verkkojulkaisu)

49. vuosikerta

Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa

Julkaisija:

Lapin Kullankaivajain Liitto ry
PL 86, 99871 Inari

Vastaava päätoimittaja:

Tytti Becker

040 4783918

tytti.becker@gmail.com

Toimituskunta:

Anurag Lehtonen

Ami Telilä

Antti Peronius

Heikki Orava

Ilmoitushinnat:

1/1 s. 312 € (2. kansi)

1/1 s. 240 €

1/2 s. 162 €

1/3 s. 108 €

1/4 s. 84 €

Graafinen suunnittelu ja taitto:

Liisa Hertell, LH Viestintä

Paino: Kirjapaino Hermes Oy,
Tampere

TÄSSÄ NUMEROSSA

- 3 Vastuuttoman toimittajan palsta, *Tytti Becker*
- 4–5 Puheenjohtajan palsta, *Antti Peronius*
- 6–14 Kultakesä 2026, sateita, tarinoita ja uusia tuulia, *Tytti Becker*
- 15 LKL:n hallitus tiedottaa
- 16–17 Pakina: Kittilään kuljetettu kunnia
- 18–19 Kesätoiminnanjohtaja 2026, *Juha Lehtikainen*
- 19 Kultaristikko
- 20 Kultaseminaari 2027, *Tapio Soukka*
- 21 Kaikki kulta ei löydy vaskoolin pohjalta
- 22–23 Gold Rush in Lapland, *Vincent Emmelot*
- 24–26 Uutta kaivuvoimaa Ruihtuäytsiin
- 27 JÄSEN HOX: LUE TÄMÄ!
- 28–30 Mikko – mies, joka ei pysähdy
- 31 Merkkipäivät
- 32 LKL:n Valokuvakilpailu 2026

LKL:N HALLITUS

Puheenjohtaja:

Antti Peronius

puh: 050 436 2316

antti.peronius@gmail.com

Varapuheenjohtaja:

Ami Telilä, Lemmenjoki

puh: 050 3073 248

amitelila@gmail.com

Sihteeri:

Sirpa Halmela

sirpa.halmela@elisanet.fi

Esko Orava, Sinettä

puh: 0400 323 433

esko.orava@suomi24.fi

Hannu Raja, Jalasto

puh: 050 365 6570

hannu.raja@netikka.fi

Jutta Vehviläinen, Rovaniemi

puh: 040 727 9309

jutta.vehvilainen@gmail.com

Tapio Soukka, Muhos

puh: 050 540 3554

soukka.tapio@gmail.com

RAHASTONHOITAJA

Anurag Lehtonen

anurag.lehtonen@gmail.com

LKL:N PANKKITILIT

Jäsenmaksutili: FI45 2177 3800 0049 77

Jäsenmaksut vuodelle 2026:

– täysi-ikäiset 33,00 €

– nuorisojäsen 16,50 €

– liittymismaksu 14,00 €

Muut maksut: FI95 1201 3000 1031 83

JÄSENASIAIT

Lapin Kullankaivajain Liitto Ry

PL 86, 99871 Inari

puh. 0400 836 500

s-posti: info@kullankaivajat.fi

kotisivut: www.kullankaivajat.fi

Kesä 2026, sateet piiskasivat Petronel-
lan pysäkkiä, leirini valtauksella oli
kuin ilmestyskirjasta, paarmojen ar-
meijat ja hyttysten invaasiot sekä vaaran päältä
valuvat tulvat toivat sopivasti luonnetta päiviin.
Luna hallitsi otsikoita, tarinat paisuivat Tan-
kavaaran terassilla samaa tahtia kuin hyttyspo-
pulaatio, ja marjakossu maistui.

Tässä numerossa kuljetaan läpi koko kultake-
sän kirjo, hollantilaiset tulivat Suomeen suu-
ren kultasaaliin perässä, Jusu kertoo kesästään
kesätoiminnanjohtajana ja Lapin Kullankaiva-
jain Liitto hyppäsi mukaan digitalisaation ju-
naan luomalla uusia kanavia, ja tapoja viestiä.
Kuten VR, niin ei tämäkään raide ihan suora
ollut ja aikatauluissa ei pysytty, mutta eipä mi-
tään, sehän on sitä modernia maailmaa kun
algoritmit takertelee ja koodit kiukuttelee.

Uutta lehdessä on myös hengetön ristikko, idea,
joka syntyi Palsilla erään lukijan toiveesta.
Olemme saaneet lehteen myös oman versiom-
me Fingerporista, Ylivaskaus-sarjiksens, jossa
kultamies seikkailee satiirin ja huumorin voi-
malla. Uusi keskustelupalsta on toivon mukaan
jo myös auki, kun tämä lehti ilmestyy, saam-
me taas yhden kommunikaatiokanavamme
auki.

Kesällä kävin ahkerasti kisoissa, ja kisojen puo-
lella nähtiin tänä kesänä paljon. Nuorten fi-
naalin näyttävät elkeet, ruotsalaisten tuplavoit-
to, hyväntekeväisyyskisa, jossa päätoimittaja
hyppäsi altaaseen ilman kumisaappaita ja tie-
tenkin Ämmien bileet, joissa jalka nousi yhtä
kevyesti kuin vaskooli SM-altaissa. Hallitus
haluaa muistuttaa että ensi kesänä Härkäselän
lanssilla talkoillaan, Kultaseminaarin päivät on
julkaistu, pikkujoulut juhlitaan Tankavaaras-
sa, SM-kisa ensi vuonna kahteen osaan, MM-
kisojen juhlavuosi kisataan myös Tankavaaras-
sa ja liitossa muutetaan eri järjestelmiä ja sel-
keytetään omaa toimintaamme.

Prospäkkäriin liittyvät asiat voit lähettää tästä
lähtien uuteen sähköpostiin toimitus@kullankaivajat.fi. Tiedotamme kaikista muu-
toksista myös nettisivuilla sekä tietysti eri so-
mekanavissa. Seuraavan lehden aineistot pitää
toimittaa 13.11 mennessä. Jouduin hiukan ai-
kaistamaan päivämäärää alkuperäisestä posti-
tuksen muutoksien takia. Ja koska tämä on
vastuuttoman toimittajan palsta, totean lopuk-
si: Jos jokin jäi epäselväksi, syytän sääolosuh-
teita, hyttysiä ja valtion virastoja.

VASTUUTON TYTTI BECKER

Kesän jälkeen ilmestyvään Prospäkkäriin kuuluu muistella menneen kesän tapahtumia, ehkä aiempienkin kultakesien päättymisiä. Ehkä niitä voisi vähän myös analysoida.

Ensin tärkein: Edellinen kesähän meillä meni siinä 90 euron grammahinnassa, mikä silloin tuntui oikeinkin korkealta. Rohkenimme odotella 100 euron haamurajan rikkoutumista, mikä elokuussa tapahtuikin. Kausi päättyi 112 euron grammahintoihin.

Talven aikana kullan hinnat sinkoutuivat jopa 150 euron tasoon, minkä jälkeen tultiin erilaisten vaiheiden jälkeen alas nykyiseen 120 euroon. Hintaa tasoittelee kuulemma korkojen nousu – kirjaviisaat sanovat, että tuottoa hakeva raha pakenee korkopapereihin.

Toinen muistijälki tästä kesästä on ollut konekaivajien kiroilu kovista polttoaineen hinnoista. Muutamassa vuodessa on tullut löpölitraan euron lisäys.

Jonkin verran on myös tullut kiroiluja saamatta jääneistä lupapäätöksistä. Paljon oli kesän kokoontumisissa pettyneitä kullankaivajia, joiden lupapaperit ovat olleet jonossa jo vuosia.

Minulle jäi sellainen vaikutelma, että aika moni konekaivaja aloitti kesän aika hyvin tuloksin, sitten vauhti hiipui ja minulle jäi sellainen kuva, että kesä oli sittenkin loppujen lopuksi kultaääriltään aika tavanomainen Lemmenjoen alajoen jälkeinen kesä.

Lapiokaivajia oli mielestäni paljon. Yhteisvaltauksilla Palsin vetovoima on hieman vähentynyt, mutta muut alueet vetivät hyvin porukkaa.

Lehikoisen Jusu toiminanjohtajoi kesän kulua ansiokkaasti. Puheenjohtajana nautin, kun käytännön asiat sujuivat. Tiedän oikein hyvin, että se ei tapahdu itsestään. Meillä tulee ole-

maan vaikea tehtävä löytää Jusulle seuraaja ensi kesäksi.

Rönkön nelosilla vuosi sitten tulipalossa tuhoutunutta saunaa korvaamaan hankittu saunavankkuri onnistuttiin jollakin ihmeellisellä tempulla laskemaan ehjänä jyrkästä rinteestä alas ojanvarteen. Hieno tempku ja kiitokset talkoolaisille – nyt sauna on ojan vierellä hyvällä paikalla.

Täyskäteen veimme ja asensimme kesken kesän uuden kiukaan. Aivan yhtä pientä kuin mitä vanha kiuas oli, ei järkihinnalla löytynyt. Poltelkaa kaivajat ensi kesänä tätä isompaa oikein maltillisesti, niin ette kärvenny saunassa. Niille, jotka eivät tätä neuvoa ymmärrä, niin kerron, että kysymyksessä on hyvin pieni – sellainen 1–1,5 henkilön sauna.

Itselleni mukavia tuokioita tuottivat kullankaivajien tapaamiset ja ne pari matalan kynnyksen tilaisuutta, mitä järjestimme.

Media kirjoitteli meistä tavanomaiseen tapaan oikein myönteisesti. Pidän hyvänä, että Lapin Kansa kirjoitti perusteellisen artikkelin Metsähallituksen touhuista Lemmenjoella. Ajatus kakattomasta kansallispuistosta sai ansaitut naurut.

Vakavampi puoli on ikuinen vääntö oikeuskisastamme – Lemmenjoella väännetään kämppien olemassaolon puolesta. Niitä on jäsenistöllämme siellä kuutisenkymmentä.

Toisaalta konfliktit kuuluvat kultamaille ja pitävät mielen vireänä. Itselleni ei meinaa tulla illalla uni silmään, jos ei ole yhtään oikeusjuttua meneillään: niin niihin vääntöihin saattaa myös addiktoitua.

Muuten kesä meni melkoisen tavanomaiseen malliin. Sateisuus ja koleus toivat muistoja 1970–80 luvulta. Silloinhan kesät olivat juuri tällaisia ja sääskiä oli paljon.

Eilen kultamailta pois ajaessani laskeskelin mielessäni, monesko kultakesä tämä minulla Lapissa oli. Sain tulokseksi, että se oli 48. Ensi vuonna minulle tulisi 50 kultakesää täyteen, jos en olisi viettänyt yhtä kesää Siperiassa.

Kirouksekseni koitui mopoiaässä reilun kuukauden mittainen käynti Tankavaaran kullanhuuhtonnan ensimmäisissä MM-kisoissa 1977. Sen jälkeen mökkikesät Oulujärvellä eivät tuntuneet yhtään miltään.

Seuraavana vuonna olinkin jo apuoppaana Tankavaaran huuhtomolla ja kaikki tulevaisuuteen liittyvät keskeiset päätökset tulivat silloin tehdyksi. Osa niistä oli jälkikäteen ajateltuna virheitä, mutta onneksi osa oli aivan hyviä. Kaikki kuitenkin omia.

Sukulaisteni ja Nipa Rauman lisäksi Tankavaaran varhaisiin kesiini kuuluivat **Isä-Jussi Mikkonen, Viktor Koivula** ja tietysti **Yrjö Karhu-Korhonen**. Näitä veteraaneja kävi aina silloin tällöin tapaamassa joukko Lemmenjoen vanhoja kaivajia. On vähättelyä sanoa, että aika oli mielenkiintoista.

Kullan arvo oli noina vuosina hyvin alhainen ja markkinat kehittymättömiä. Ainoa tapaa myydä kultaa oli myydä sitä pieninä erinä matkailijoille. Muistan miten kaikki sähköistyivät, kun 1980 kullan hinta nousi äkkiä moninkertaiseksi ja kuinka sitten se sitten parissa vuodessa palasi takaisin entiselle alhaiselle tasolle.

peräti kahdeksi vuosikymmeneksi.

Löysin lukioikäisenä turistihuuhtomolta iltatöinäni 6,8 gramman hipun, minkä myin muutaman päivän kulluttua verkkaripukuiselle suomalaiselle matkailijalle – nimeä en kysynyt. Hinta oli 3 500 markkaa, mikä vastasi suunnilleen silloista kuukausipalkkaani. Siinä hinnassa oli mukana häivähdys katoavasta korkeasuhdanteesta.

Episodista seurasi se, että meiltä duunareilta kiellettiin matkailuhuuhtomon iltakäyttö.

Jouduin siirtymään paljon kehnommille kultamaille 4-tien länsipuolelle.

Nämä 48 kultakesääni ovat olleet hyvin erilaisia, mutta kaikkia niitä yhdistää kesän päättymisen apeus. Se apeus on tullut silloinkin, kun talvella on ollut odotettavissa mielenkiintoisia ja hyviä asioita. Luulen, että useimmat kullankaivajat tunnistavat tämän ilmiön.

Ennen talviunille vetäytymistä kannattaa kuitenkin käydä LKL:n pikkujouluissa ja talviunien jälkeen järjestäytyään vuosikokouksessa. Silloin tuleva kultakesä jo häämöttää taivaanrannassa, ainakin niiden silmissä, jotka osavat katsoa tarpeeksi tarkasti.

Kemijärven syksyisessä tunnelmassa

Antti Peronius
LKL ry:n pj

Lähes 50-grammainen isomushippu Luna lieenee kuluneen kesän suurin. Sen löysivät 29.6.2026 Palsinojalta Siru Leppänen, Antti Leppänen ja Kirsi Ahola. Luna on herättänyt valtavasti kiinnostusta niin somessa kuin otsikoisakin.

KULTAKESÄ 2026, sateita, tarinoita ja uusia tuulia

Kesä 2026 jää monelle mieleen ennen kaikkea poikkeuksellisesta säästä. Petronellan pysäkillä, jossa oma leirini vietti lähes kaksi kuukautta, satoi joka viikko, ja välillä niin paljon, että vesi valui vaaran päältä suoraan leiriin. Kaummin kulkeneet kaivajat kertoivat, etteivät olleet koskaan nähneet vastaavaa. Sateiden lisäksi kesän otsikoita hallitsivat Luna hipun löytyminen sekä suosituksen tubettajan “Rebelwerk-sin” ilmaantuminen kultamaille.

Oma kesäni jäi hieman lyhyemmäksi, mutta siihen mahtui silti monta kultakisaa, uusia kohtaamisia, tuoreita näkökulmia ja tarinoita, joita muistelen varmasti pitkään. Uskoakseni jäin myös Petronellan pysäkin kaiva-

jien mieleen, olihan minulla mukana painonostolava, tanko, painot ja kyykkyteline. En ole urheilu-urani aikana koskaan ennen kyykännyt paarmojen ja hyttysten syötävänä, samalla kun poro käyttää vieressä leipäpalaa. Kotipuolessa ei meinattu uskoa, että treenasin Lapin Kullankaivajain Liiton jäsenvaltauksella ulkoilmassa, säässä kuin säässä, tehden töitä autoni takakontista ja peseytyen jääkylmässä Lauttaojassa, siinä samassa virrassa josta **Aslak Peltovuoma** teki Tankavaaran ensimmäisen kulturalöydön vuonna 1933.

Toki, harvat uskovat muutenkaan kaikkia tarinoita, joita kultamailta kuulee, onhan niihin aina liittynyt ripaus mystiikkaa. Ja ehkä juuri se tekee näistä kesistä niin ainutlaatuisia. Kuten moni huomasi, uudistimme LKL:n net-

tisivut kesän alussa. Julkaisu ei sujunut täysin ilman mutkia, pieniä ongelmia tuli vastaan, mutta kaikki saatiin lopulta toimimaan. Paljon toivottu keskustelupalsta on toivottavasti jo avattu kun tämä lehti julkaistaan. Toivomme, että niin konkarit kuin uudetkin kaivajat löytävät tiensä sinne. Tavoitteena on rakentaa palstasta mieluisa ja elävä kommunikaatiokanava koko yhteisölle. Valitettavasti emme voineet säilöä vanhoja keskusteluja joten tämä palsta todellakin aloittaa puhtaalta pöydältä.

Tankavaaran kultakylä – kaivajien kohtaamispaikka

Vietin kesän aikana paljon aikaa Tankavaaran kultakylässä. Tutustuin henkilökuntaan, vakioikävijöihin ja sain runsaasti tukea uuden päätoimittajan tehtäviin sekä nettisivujen ja sosiaalisen median kehittämiseen. Kultakylän terassilla tuli tavattua monia kaivajia, seikkailijoita ja retkeilijöitä ja usein myös hallituksen jäseniä, kun jokin asia kaipasi selvitystä. tarinat saattoivat iltaa kohti hieman paisua, mutta

hyvä tarina kulkee tunnetusti hyvin kylmän juoman kanssa. Huomasin miten paljon yhteisössä on erilaisia eläväisiä tarinoita ja kertomuksia, jotka eivät ole voineet syntyä kuin tässä yhteisössä.

Kun alkuvuodesta puhuin Prospäkkärissä kulttuurista, niin sitä toden teolla kohtasin, ainutlaatuista rikasta ja elävää kulttuuria. Samalla myös voin ymmärtää, miksi sen katoaminen ja tuhoaminen puhuttaa. Tankavaaran terassilla istuessa ei aina edes muistanut että istuu keskellä historiallisia maisemia, tarinoita jotka ovat osa kultakulttuuria ja sen historiaa. Kävin tutustumassa myös Kultamuseoon ja museo vei minut matkalle syvälle kullankaivun globaaliin historiaan. Museo on todella laaja ja näyttelyt kattavat useita maita ja esineitä. Täällä saa aikaa kulumaan ja myös lapset varmasti viihtyvät, museolla on panostettu toimintaan, johon lapsetkin voivat osallistua ja oppia uutta.

Juhannuksena kultakylässä järjestettiin kullanhuuhdonnan kisat. Kilpailijoita oli paikalla kourallinen, mutta enemmänkin olisi

Veera Aarnion kisavaus Tankavaaran kullanhuuhdontakisoissa.

Valtteri kerää sangot vauhdilla.

Hannu avustaa Valtteria kisassa.

Krekilät sekä Antti Peronius ja Juha Lehtikoinen.

mahtunut mukaan. Juhannuskisoihin oli myös saapunut paikalle innokas vaskaaja **Valtteri Hietala**. Valtterilla oli isäkin mukana, isä **Tommi Hietalakin** on innostunut kultakisailusta. **Hannu Raja** oli neuvonantajana kun Valtteri kisasi ja juhannuksen jälkeen näinkin Valtterin monissa kisoissa reippaana talkoolaisena sekä kilpailijana. **Liisa Hietala**, eli Valtterin mummo on myös itsekin aktiivisesti mukana kultakisoissa.

Toivottavasti näemme Valtterin touhuamassa kisoissa myös ensi kaudenakin, niin reipas oli pojan ote tekemiseen. Liisa kertoo että Valtteri otti jo kisapaikan haltuun johtajan elkein ja käskytti siellä jo muita tomerasti. Ehkäpä Valtterista jonain päivänä saadaan kisa johtaja. Poika on kotona ollessaan jo kysellyt monta kertaa: "Koska me taas mennään Pohjoiseen?"

Myös toiminnanjohtaja **Juha "Jusu" Lehtikoinen** oli kisapaikalla myymässä LKL:n tuotteita ja juttelemassa jäsenten sekä tulevien jäsenten kanssa. Jusu oli hyvin pidetty mies kultamailla, hän on hyvä ihmisten kanssa ja halusi myös kehittää liiton toimintaa eteenpäin. Kuljin kesällä usein Jusun mukana erilaisissa tehtävissä, ja täytyy sanoa: mies hoiti työnsä erinomaisesti. YouTubeista löytyy muuten video "Kesätoiminnanjohtajan päivä", jossa kuljemme Jusun päiväystyöskäytävän mukana Petronellan pysäkiltä Savottakahvilaan ja aina Kutturin kioskille asti. Tapaamme kaivajia, otamme vastaan uusia jäseniä, ja vaihdamme kuulumisia.

LKL:n YouTube-kanava on uusi, ja vaikka osa kaivajista on sen jo löytänyt, kaikki eivät välttämättä vielä tiedä sen olemassaolosta. Tuotamme kanavalle vaskausvideoita, koosteita ja uusia tarinamuotoja, kuten Vaskoolin takana-sarjan, jossa pääosassa ovat kaivajat itse. Tarinoita on jo julkaistu, joten kannattaa käydä kurkkaamassa YouTubein ihmeellinen maailma. Lisääkin tulee, kunhan päätoimittaja löytäisi aikaa editointipöydän ääressä. Ideoita voit myös ehdottaa, mitä sinun mielestä voisi LKL YouTubeen tuottaa?

Juhannusjoukkueet vauhdissa.

Heinäkuun otsikoita hallitsi Luna

Heinäkuussa oli paljon tapahtumia ja muuan Luna-isomushipun löytyminen valloitti otsikoita. Olimme saaneet LKL:n edustajina kutsumun **Erkki** ja **Raija Krekilän** "140-vuotta" -yhteissyntäreille heinäkuun toinen päivä. Juha Lehikoinen ja **Antti Peronius** lahjoittivat Lemmenjoen konekaivun lopunajan kalenterit sekä liiton hopeiset pinssit syntymäpäiväsankareille.

Krekilät pitävät leiriään Bizebazi Palsilla ja ovat olleet jo kauan vakiokaivajia alueella. Synttärijuhlat jatkuivat iltaan asti ja paikalle oli tulossa myös trubaduuri **Jukka Nylander** viihdyttämään kaivajia merkkipäivänä. Erkki kertoi, että on heillä Palsilla ollut oopperalaulajakin esiintymässä, **Marika Hölttä**. Antti kertoi, että Krekilät ovat pitäneet mukavia juhlia ennenkin ja lettutaikinaa on ollut tehtynä sanokokaupalla, kun Palsilla juhliitaan.

Palsilla sijaitsee kolme liiton jäsenvaltausta, Gollediggi, Bizebazi Palsi ja Buhtesaja Pulkkinen ja täytyy sanoa, että paikka oli vaikuttava näky, kun sinne saavuimme ekan kerran. Sitä vain ajettiin umpimetsässä ja yhtäkkiä eteen aukeaa keskellä metsää kokonainen kullankaivajien pieni väliaikainen kylä. Näky oli mykistävä ja tavallaan absurdi.

Ekan kerran kun vierailin Palsilla Jusun kanssa puita viemässä, sain vinkin että lehdesä voisi olla ristikko. Ja sellaisen myös tein tähän lehteen. Ristikko on helpohko ja pieni, kokeillaan miten se otetaan vastaan. Siitä löytyy myös liiton sivuilta tulostettava versio ja linkki jolla pääset Puzzle.org-sivuilta täyttämään sen suoraan sivustolle. Jos ristikko on hyvä idea, tuotan ensi kesäksi hiukan haasteellisempaa ja laajempaa versiota, jota voi sitten päivälepojen tai sadepäivien kuluksi ratkoa. Ehkäpä keksimme sen ratkaisijoille arvonnant-

Ilmakuva Lunan löytöpaikalta.

kin. Mutta jos olet ihan tuore kaivaja ja kierrät jäsenvaltauksia, käy ehdottomasti Palsillakin. Yhteisö siellä on lämmin ja maisemat upeat, eikä netti toimi, joten ei sähköpostikaan piippaa häiritsevästi.

Palattuamme synttäreiltä pysähdyimme Leppästen konevaltauksella katsomassa Isomus-Lunaa. Lunan löysivät Karstulasta kotoisin olevat **Siru Leppänen**, **Antti Leppänen** ja **Kirsi Ahola**. Otimme kuvia ja videoita mediaa varten. Kiitos kun saimme vierailla ja ottaa videoita ja kuvia valtauksella. Näet videon LKL Youtubessa sekä somessa. Luna herätti valtavasti kiinnostusta niin somessa kuin otsikoisakin. Ja on tämä hippu tällä hetkellä painavin, joka tälle vuodelle tietojeni mukaan on löytynyt.

Kuulin, että jotain on löytynyt myös Lemmenjoelta sekä somessa näin, että **Jaskarin Veikollakin** oli ilmeisesti jotain isompaa rännissä löytynyt. Vierailimme myös Jaskarilla Lunan kuvausreissulla ja syötyämme heidän tuoreet mansikat, LKL delegaatio poistui takaisin Tankavaaraan.

Itse en ehtinyt koko kesänä kaivaa ollenkaan. Enkä toki tullut kultamaille siinä taroituksessa, vaan keräämään juttuja, kuvia, videoita ja tutustumaan ihmisiin. Silti, hiukan harmitti, kun ei yhtään ehtinyt kaivaa. Ja hukkasinpa vähäisetkin kultani Lemmenjoen videointireissulla. Putkilo putosi jonnekin Ravadaksen ja Gaskoiaivin välille. Toki määrä on niin vähäinen, että en lähtisi ryntäämään sen perässä Kultareitille.

Kutturin kioskilla pidettiin perinteiset kultakisat 4.7.2026 erittäin kauniissa säässä. Sää oli lähes helteinen ja paikalla olikin ihan hyvin väkeä. Sain erältä kaivajalta kuulla, että ensimmäiset kisat kioskilla on pidetty noin 16 vuotta sitten. Kisan järjesti **Salmelan Lasse**, hänen ajatuksensa oli, että tuodaan kisat sinne missä kaivajia on. Hän kustansi kisoja kuuleman mukaan myös omasta pussistaan. Kioski oli silloin olemassa, ei tokikaan nykyomistuksessa ja se pidettiin kiinni sateella. Ekoihin kasavaskauksiin kerättiin 20 grammaa kultaa konekaivajilta. Yhteisössä oli voimaa jo tuolloin.

Ilmakuva kioskin kisoista.

Olisiko kisastrategian suunnittelu menossa Maunon Sepolla (vas.) ja Tourun Markolla tässä kuvassa?

Fransisco ja Kaija olivat saapuneet viettämään vapaa-päivää kisojen merkeissä.

Kutturan kisoissa on vuosien aikana ollut enemmänkin väkeä, mutta kyllä nytkin kisat saatiin aikaan. **Marko Touru** sanoi, että kisan kisoissa on hyvä ottaa jo vähän tuntumaa SM-kisoja varten. Ravistella pölyt vaskoolista ja kokeilla millaisia aikoja sitä pystyy tekemään. Marko ei toki ollut tänään tyytyväinen suoritukseensa Batealla, maata oli hiukan liikaa vaskoolissa, se painoi enkä saanut sellaista rytmiä vaskaukseen kuin pitäisi, Marko tuumaa.

Varrella Tolosjoen virran

Tolosjoen varrella, Geologiaa ja kulttuuria -tapahtuma keräsi jäsenvaltausta Täyskädelle noin kolmekymmentä kuulijaa. Antti Peronius oli luvannut paljastaa Täyskäden kullan salaisuuden ja kertoi myös sukunsa tarinoita. Puheenvuoro oli mielenkiintoinen ja Antti sanoi, että kultaa löytyy tältä alueelta moreenistakin. Hän myös kertoi sukunsa vaiheista alueella, ja kuinka hänen sukunsa selvisi partisaanien hyökkäyksestä. Neuvostopartisaanien hyökkäys Peroniuksen suvun hallitsemaan Laanilan majataloon tapahtui Inarissa jatkosodan aikana 4. heinäkuuta 1943. Tapaus on osa Suomen historian kenties tunnetuinta partisaani-iskua,

Antti ja kaivajia Täyskädellä.

joka muistetaan erityisesti samassa yhteydessä tapahtuneesta Oulun hiippakunnan piispa Yrjö Wallinmaan surmasta. Majataloa pyörittivät Elina ja Max Peronius, he selvisivät vammoitta, mutta kaksi siviiliä sai surmansa hyökkäyksessä majatalon alueella. Tarinan kuuleminen yksityiskohtaisesti Antti Peroniuksen kertomana oli sykähdyttävä kokemus. Antin luentosarja Geologiaa ja kulttuuria jatkuu vielä viimeisellä osalla ensi vuonna.

Tankavaaran kultakylässä SM-kisaviikko käynnistyi Toimintatorstailla 16.7., jolloin oli viimeistään aika ravistella tomut kisapannusta. Vaikka kesä oli sateinen, kisapäiville osui upea sää, mikä oli mukavaa vaihtelua ötökkäinvaasion ja sateiden keskelle. Väkeä oli kiitettävästi paikalla ja kannustus oli kohdillaan. Team Unna toimitti amerikan malliin voitonjuhlintaa kantamalla **Hugo Hastin** bannerien saattelemana palkintokorokkeelle. Kilpailijoita oli useasta eri maasta ja veipä ruotsalaiset tuplavoiton miesten finaalisissa.

Hyväntekeväisyyskisassa jouduin itsekin altaaseen kisavaskooli kädessä, puheenjohtaja

Kisapäivinä aurinko helli yleisöä.

oli mystisesti kadonnut ja LKL kunniaa oli puolustettava. Minähän kilpailen painonnostossa ja voisin sanoa, että olen hyvinkin kilpailuhenkinen, joten uhoa puhkuen hyppäsin altaaseen **Kasper von Wuthenau** -tyyliin, ilman kumisaappaita. Minullehan ei ole väliä kuinka kisassa käy, kunhan voitamme sen. Ruoskin **Jutta Vehviläistä** ja **Tapio Soukkaa** armotta kisassa, nyt shake that pannu ja hiput talteen. Painonnostokisoissa homma ratkeaa kyllä nopeasti, joten oli tuskaisaa odotella tuloksia.

Riemu oli ylimmillään kun LKL kuulutettiin voittoon. Tällaisesta kisaamisesta pidän jossa voitetaan ja tehdään vielä hyvän asian hyväksi hyväntekeväisyyttä!

Tankavaaralla oli myös baaritiski auki aluella josta sai ruokaa, voiton juomia ja pikkupurtavaa. Iltaisin oli ravintola Nuggetti auki ja yleisöä viihdytti loistava bilebändi Ämmät, joka myös päätoimittajan iloksi soitti covereita esimerkiksi Avenged Sevenfoldilta. Siinä toimittajalle marjakossukin maistui ja jalalla koreasti. Tankavaaran Kultakylän isäntä Marko Toru oli tyytyväinen kisaviikonloppuun tunnelman, sään ja yleisön puolesta. Marko kertoo myös että MM-kisojen juhluvuodelle järjestelyt on jo aloitettu. Tankavaaraan ilmestyy upouusia mökkejä kilpailua varten.

Kullanhuuhdonnan MM-kilpailut saivat alkunsa Tankavaarassa vuonna 1977 ja paikalla oli myös presidentti **Urho Kekkonen** jonka suojeluksessa kisat käytiin. MM-kisojen historian 50-juhlavuosikisat käydään siis asiaankuuluvasti Tankavaaran Kultakylässä kesällä 2027. Uusia tuulia myös SM-kilpailuissa, ne käydään vuonna 2027 kahdessa osassa, joista ensimmäinen osa kilpaillaan Kurikassa Pohjanmaan mestaruuksien yhteydessä. Tarkempia tietoja Tankavaara Goldin sivuilla ja tehdään näistä tarkentava juttu sitten lehteenkin, kun ajankohta on lähempänä.

Lapin kullan ystävät juhlivat 40-vuotista taivaltaan

Minut kutsuttiin mukaan Lapin kullan ystävien juhlaan, Jorpulinpääntielle, Iso-Ojan kämpälle. Paikalla oli runsaasti väkeä ja kutsuvieraita muun muassa Kultamuseolta, Liitolta, Kultaperinteeltä sekä myös **Jaroslav Dudkiewicz**, WGA:n hallituksen jäsen ja varapuheenjohtaja oli paikalla. Juhlapaikalla oli lämmin tunnelma, ja yhdistys itse palkitsi ja muisti organisaationsa toimijoita sekä myös yhdistys itse sai huomionosoituksia muilta yhdistyksiltä. Pöydät oli laitettu koreaksi, musiikki loi tunnelmaa ja maljoja kohotettiin. Iso-ojan kämpän, saunan ja pihapiirin kunnostuksesta yh-

Nuorten finaalin mitalistit: 1. Brage Reiten (NO) 2. Hugo Hast (FI) 3. Remu Kallijärvi (FI).

Naisia kisailemassa SM-altaissa.

Hetki ennen starttia.

distys on huolehtinut ja tarjoaa edullista majoitusta kulta-alueella jäsenilleen.

Lapin kullan ystävät ovat tukeneet Lapin kultaperinteen säilyttämistä eri tavoin esimerkiksi Kultamuseon pihalle sijoitettu Vaskaajapatsas-hanke. Yhdistyksellä on myös oma kantapöytä Tankavaarassa, jossa yhdistys on näkyvillä. Juhla mielestäni heijasteli kullankaivuyhteisön henkeä ja kulttuuria positiivisella ja lämpimällä tavalla.

Valtio syö päätoimittajan leipää

Kävimme myös talkoissa Pyrkysten palstalla, osa kivistä oli päässyt painumaan vinoon. En ollut koskaan paikalla käynyt ja olihan todella kaunis viimeinen lepopaikka kaivajille, jotka ovat nyt Suuren Vaskaajan huomassa. Talkoissa oli mukana **Aila Mikkonen**, Hannu Raja, Tommi Hietala, Juha Lehikoinen ja allekirjoittanut. Heinäkuu lähestyi loppuaan ja valtion

virastot pommittivat minua sivutoimisesta yrityksestäni taukoamatta. Eikö nekin verenimijät voisi kadota kuin hyttysset kuumana päivänä? Lopulta ei minulla ollut muuta vaihtoehtoa kuin pakata leirini Petronellan Pysäkiltä autoon ja lähteä laskettelemaan uskollisella Aveniksella kohti kotia. Tarkoitukseni oli jäädä pidemmäksi aikaa, mutta (kas kummaa) kun minulta oli vaihteeksi lopetettu tukien maksaminen jonkun selvityspyynnön takia. On tässä maassa ahtaalla niin kullankaivajat, freelance-rit, pienet yrittäjät kuin opiskelijatkin. Siksi päätin vielä kaiken lisäksi aloittaa opiskelut kun pääsin kotiin.

Valtiota vastaan ja pitkät toivotukset Arkadianmäelle minulta, alkää aina kiusatko meitä kulttuurivähemmistöjä ja pieniä ihmisiä. Palasin vielä syyskuussa muutamaksi viikoksi pohjoiseen ja se vasta hassu tarina onkin. Siitä lisää toisella kertaa. Kiitos kaikille kesästä ja kun sain tutustua teihin, nähdään taas!

TYTTI BECKER

Lapin kullan ystävien juhlista.

Talkootyöläiset Pyrkysten palstalla.

Härkäselän lanssin talkoot 2027

Härkäselän lanssilla tullaan pitämään ensi kesänä talkoot, alustavasti on ajateltu että Kutturin kultakisojen aikaan järjestetään talkoot. Tärkeää on nyt se, että kaikki merkitsevät selkeästi tavaransa lanssilla. Lanssia ei ole tarkoitettu jäteasemaksi, joten ei tuoda sinne akkuja tai muuta keskelle pihaa ilman mitään merkintää. Vielä kerran, merkataan siis tavarat selkeästi, niin ei tule epäselvyyksiä kesän siivoustalkoissa.

Tässä myös samalla muistutus siitä, että jäsenvaltauksille ei ole soveliaista jättää kasoittain tavaraa säilöön, vaan niiden paikka on siellä lanssilla, merkattuna. Kesätoiminnanjohtaja ja toiminnanjohtaja molemmat ovat näitä erilaisia ryönäkasoja kulljettaneet pois ja raportoineet.

Pidetään paikat siistinä, ja jos et tiedä miten toimia, niin laita kysymystä:
info@kullankaivajat.fi

Tarkista jäsentietosi – sähköpostiosoitteesi on kullanarvoinen

Hyvä jäsen,

Pääset tarkistamaan jäsenrekisterissä olevat yhteystietosi nyt itse ja tarvittaessa voit päivittää ne ajan tasalle. Meille olisi tärkeää saada erityisesti sähköpostiosoite mahdollisimman monen jäsenen tietoihin. Sähköinen viestintä auttaa säästämään merkittävästi liiton postituskuluissa.

Tarkista tietosi kirjautumalla alla olevalle sivustolle. Kirjautuminen tapahtuu sillä sähköpostiosoitteella, joka on merkitty jäsentietoihisi. Ensimmäisellä sisäänkirjautumisella paina: Tilaa tunnukset/unohdin salasananani.

<https://secure.tietotoimisto.fi/ws/LKL/jasen/>

Jos kirjautuminen ei onnistu, tarkoittaa se, että jäsenrekisterissämme ei vielä ole sähköpostiosoitteitasi. Otathan silloin yhteyttä toimistolle info@kullankaivajat.fi

Kiitos, että autat meitä pitämään jäsenrekisterimme ajan tasalla!

LKL:n Pikkujoulut lauantaina 21.11.2026 Tankavaarassa

OHJELMA:

- klo 12.00–13.30 Kullankaivajille räätälöity Kultamuseokierros, omakustanteinen, Tankavaarantie 11 C.
- klo 14.00–16.00 Kullankaivuaiheinen miniseminaari ja tietovisa, Sompio-talon auditorio Tankavaarantie 11 B.
- klo 18.00 Pikkujoulu Buffet, Sompio-talo. Runsas pikkujoulu-pöytä kinkulla ja kalkkunalla, hinta 55 €.

Muutokset ohjelmaan mahdollisia. Tarkista päivitetty ohjelmasisältö LKL ry:n kotisivuilta www.kullankaivajat.fi ennen ilmoittautumistasi. Sitovat ilmoittautumiset Pikkujouluhiin viimeistään 10.11.2026 mennessä:

info@kullankaivajat.fi tai puh. 0400 836 500.

Ilmoita samalla mahdolliset erityisruokavaliosi.

Pikkujoulu-buffet 55 € maksetaan etukäteen LKL ry:n tilille FI95 1201 3000 1031 83.

Tankavaaran Kultakylän majoitustarjoukset (voimassa pe-su valittuna ajankohtana) sisältäen aamupalan:

- 2 hlö hotellihuone 109 € / yö
- 2 hlö Korundi-huoneisto 119 € / yö
- 2 hlö Egoa Aurora Suite 149 € / yö
- 4 hlö Panorama huoneisto 179 € / yö

Majoitusvaraukset sähköpostitse info@tankavaara.fi tai nettisivujen kautta alennuskoodilla: LKL. Majoitusvarauksissa peruutus on maksuton vielä 14 päivää ennen tulopäivää ja varaus erääntyy maksettavaksi 14 päivää ennen tulopäivää. HUOM! Alennettu hinta ei ole voimassa kolmansien osapuolien (kuten booking.com tai hotels.com) sivujen kautta varattaessa.

Kittilään kuljetettu kunnia

Metsähallituksessa on vihdoinkin ymmärretty, mikä Lapin puhtaassa luonnossa on kaikkein vaarallisin tekijä. Se ei ole kaivinkone eikä petoeläin, vaan kullankaivajan kämppä ja se, mitä kaivaja tekee kämppänsä takana sijaitsevassa pikkulassa.

Onneksi virasto on ottanut käyttöön järkeimmät mahdolliset suojelutoimet, eli uuden käyttöoikeussopimuksen. Jatkossa jokaisen Lemmenjoen kaivajan onkin helpompi seuloa esiin kilo puhdasta kultaa kuin todistaa virastolle, että heidän hirsikämppänsä on laillisesti olemassa. Lapin Kullankaivajain Liiton puheenjohtaja **Antti Peronius** on tosin huomauttanut, ettei sellaista pykälää laista löydy, jolla jo olemassa olevat kämpät pitäisi luvittaa uudestaan. Nämä erämaan suojapaikat kun on rakennettu jo 1940-luvulla – eli ne ovat reilusti vanhempia kuin koko Lemmenjoen kansallispuisto, joka perustettiin vasta vuonna 1956. Mutta mitäpä pienet historialliset tosiasiat painavat viraston pöydällä!

Metsähallituksen asiointijohtaja **Mikael Nordström** tosin vakuuttelee sähköpostissaan rauhallisesti, ettei kyseessä ole mikään uhkaus. Virasto vain ystäväl-

Karhu hoiti lajittelun ilman Metsähallituksen ohjeita.

lisesti ilmoittaa aloittavansa ”jatkotoimenpiteet rakennusten poistamiseksi”, jos nimiä ei ala kuulua paperiin. Siis poliisia ja purkutuomiota, mutta täysin sivistyneesti ja hallinnollisesti! Sillä mikäpä suojelisi kansallispuistoa paremmin kuin historiallisten kämppien hävittäminen.

Mutta todellinen byrokratian kruununjalokivi löytyy uusista wc-säännöksistä. Metsähallitus vaatii nyt, että kaivajien on eroteltava virtsa ja uloste toisistaan, otettava tästä hienoudesta valokuva todisteeksi virastolle ja paketoitava loppu-tulos. Eikä tässä vielä kaikki: nämä arvokkaat paketit on rahdattava talvella huoltoajojen yhteydessä Kittilään asti loppukäsittelyyn.

Peronius huokaisee syystäkin älyttömyysasteikon saavuttaneen uudet tasot. Kuvitelkaa sitä Lapin talven taikaa, kun moottorikelkan perässä reessä matkaa kymmeniä kiloja tarkasti lajiteltua ja paketoitua kullankaivajan itsekunnioitus-ta matkalla kohti Kittilää. Erään Lemmenjoen kämpän seinässä roikkuu kuitenkin jo kullankaivajien kapinalippu. Se tuulessa lepattava kangas muis-tuttaa, että erämaassa on ennenkin pärjätty omin avuin. Ehkäpä nyt onkin tullut se hetki, kun vaskoolien veljien ja kultamaiden tyttärien on aika nousta viimeiseen suureen vastarintaan virkakoneistoa vastaan? Tai nykytilanteen valossa pitäisikö sanoa: on aika nousta kakkarintaan. □

YLIVASKAUS sarjis kullankaivajille.

Juha "Jusu" Lehtikoinen työssään.

Kesätoiminnanjohtaja 2026

Iltapäivä 12. kesäkuuta, auto lastattu ja kurssi kohti Tankavaaraa. Shortsit jalassa, ulkona lämmin kesäkeli. Koko alkukesänä ei näköhavaintoaakaan hyttysistä Kaakkois-Suomessa. Iltayöstä Subaru on napapiirin juuri ylittänyt. Aurinko paistaa, auton keula mustana hyttysistä, eikä tuulilasia saa puhtaaksi pesunesteen ja pyyhkijöiden yhteistyölläkään.

Määränpää saavutettu – opastekyltti sen kertoo: Tankavaara, yes! Käsöörin mökin pihaan Subaru ja tavaroita mökkiin siirtämään. Mitä ihmettä! Miljoona hyttystä kimpussa, kostamassa lajitovereiden julman kohtalon. Shortsit! Olipa huono valinta. Käännykö takaisin kotia kohti? Imetäänkö minut kuiviin jo ensimmäisenä iltana? Minähän olin luvannut hoitaa kesätoiminnanjohtajan pestin myös tänä kesänä, eli ei itku auta – tavarat Käsööriin ja unta muutama tunti.

Siitä alkoikin kymmenen viikon pesti, joka piti sisällään vauhtia ja mukavia tapahtumia pitkän kesää. Puuta kaipasivat liiton saunat, ja niitä vietiinkin useampi kärryllinen. Valtausilta piti kuljettaa pois myös jäsenten sinne jättämiä, ei-tarpeellisia romuja ynnä muuta tavaraa. Oliko vain unohtunut? Neljä peräkärryllistä lähti, ja vielä sitä jäikin.

Kuoriketta tarvitsivat huussit pitkin kesää. Yhdeksän päivää meni myyntihommissa eri tapahtumissa ja kisoissa. Ivalon kirjastossa ja Kultamuseossa järjestettyjen Lemmenjoen konekaivun lopunajan valokuvanäyttelyn avajaisiin osallistuin myös.

Ailan, Tytin, Hanskin ja Tommin kanssa kävimme suoristamassa hautakiviä Pyrkyreitten Palstalla. Luna-hippua pääsimme hypistelemään ja ihailemaan Palsilla. Hipun pitäminen omassa kädessä on mieleen jäävä hetki ikuisesti. Olenhan minä 4-vuotiaan **Luna**-neidin vaari.

Antin seurassa pääsin tutustumaan useampaan konevaltaukseseen kesän aikana. Testattiin liiton venettä Vuotson satamassa, ja muutama ahvenkin saatiin. Veneen kysyntä olisi saanut olla halutumpaa jäsenillä. Jospa ensi kesänä lainaisitte sitä ahkerammin – voisi olla monelle mukava retki ja tutustuminen Vuotson kanaan kullankaivun vastapainoksi. Mahdollisuus saada myös kaloja iltanuotiolle.

Valtauksilla tuli käytyä useat kerrat teitä moikkaamassa ja juttelemassa. Uusia jäsenhakemuksia kirjasin jäsenrekisteriin 149 kappaletta. Useammasta maasta jäsenyyttä haettiin myös: Ruotsi, Tanska, Norja, Hollanti, Sveitsi, Saksa, Englanti, Unkari ja Uruguay olivat mukana.

Kahvilapäivystyksiin otin mukaan myös Petronellan Pysäkin. Hyvä niin – ei tarvinnut ajella Savotta-kahvilaan, jos ei sinne suuntaan ollut asiaa. Erityiskiitokset tästä kesästä ansaitsee ”Rönnön Remmi”: **Ari** ja **Markku** sekä

heidän ahkerat apurinsa. He tekivät ison työn roudatessaan uuden saunan mäen päältä palasen tilalle, jonka **Mullis** oli tuonut Rönkölle alkukesästä. Remmi rakensi pesuhuoneen ja viihtyisän vilvoittelupaikan. Vaatihan alue ensin siivous- ja raivaustyön palojätteestä. Uusi sauna saikin paljon positiivista palautetta. Näitä ”remmejä” liitto tarvitsee.

Elokuun loppua mennään ja ruska painaa jo päälle. Näinpä senkin alun ennen kotiinläh-
töä. Isot kiitokset teille kaikille mukavasta kesästä. Oli ilo nähdä vanhoja tuttuja ja tutustua uusiin. Nyt Subarun keula kohti Lappeenrantaa. Hei ja öttiäiset jääkööt tänne, niitä en mukaan ota.

Niin ja meinasi unohtua: spesiaalit kiitokset Tankavaaran Kultakylän henkilökunnalle. Olette myös huippu remmi.

Terveisin Kesätoiminnanjohtaja
JUHA ”JUSU” LEHIKONEN

KULTARISTIKKO

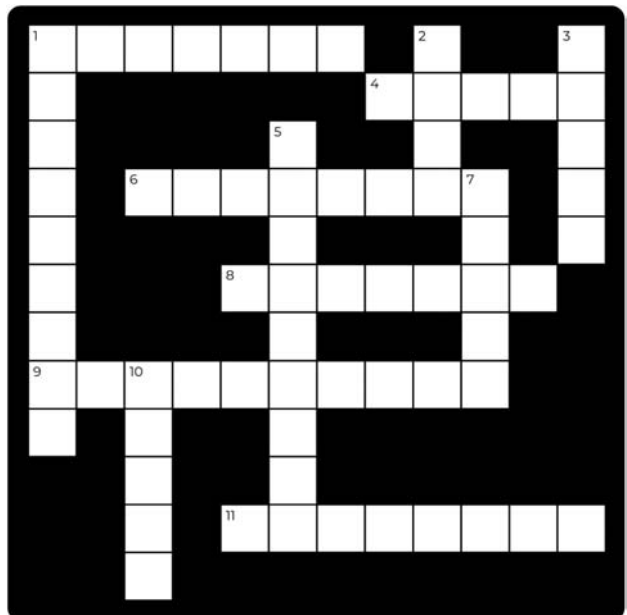

Kultaristikon vihjeet

Vaakasuoraan 1. Jalokivimineraali
4. Kaivettava aarre 6. Puheenjohtaja
8. Vaskoolissa tapahtuvaa
9. Koristeissa 11. Kullan erottelua

Pystysuoraan 1. Tankavaarassa
2. Kesällä johtajana 3. Kisavaskooli
5. Missä Tankavaara sijaitsee
7. Erotteluun 10. Isomus

Ristikön ratkaisu julkaistaan Prospäkkäri-lehdessä 4/26 ja nettisivuilla. Ristikko löytyy myös nettisivuilta tulostettavana versiona, qr-koodilla pääset Puzzle.org-sivuille täyttämään ristikon digitaalisena ja nettisivuilta löydät linkin digiristikoon myös. □

Tervetuloa mukaan kultaiselle risteilylle

19.-21.2.2027, Helsinki-Tukholma-Helsinki

Viking Line M/S Gabriella

On taas aika suunnata merelle kullanhoidoissa merkeissä!

Lapin Kullankaivajain Liiton perinteinen Kultaseminaari kokoaa kullankaivajat, alan ystävät ja liiton väen yhteen Viking Linen risteilylle Helsingistä Tukholmaan.

Luvassa on tuttuun tapaan ajankohtaista asiaa, liiton kuulumisia sekä tietenkin perinteiset kultakisat. Kultaseminaari tarjoaa myös mainion tilaisuuden viettää mukava talvinen viikonloppu hyvässä seurassa Itämerellä. Perjantaina seminaari alkaa laivalla klo 14:00 ja laiva lähtee Helsingistä klo 17:00. Lauantaina voit käydä viettämässä päivää Tukholmassa tai osallistua laivalla järjestettyyn ohjelmaan. Sunnuntaina saavumme takaisin Helsinkiin klo 10:10. Tarkempi seminaariohjelma täydentyy matkan

lähestyessä ja tiedotamme tästä liiton nettisivuilla.

Varaa paikkasi ajoissa!

Ilmoittautumisaika päättyy tänä vuonna jo 31.12.2026 joten varmistathan paikkasi hyvissä ajoin. Ilmoittautumisaajan umpeuduttua, vapaita paikkoja voi aina tiedustella, ja järjestämme niitä mahdollisuuksien mukaan laivan saatuuden perusteella.

Merkitse päivät jo kalenteriin, kokoa kultapörkka kasaan ja lähde mukaan talven kultaisimmalle risteilylle!

Nähdään Kultaseminaarissa 2027!

TAPIO SOUKKA
seminaarin puheenjohtaja

ILMOITTAUTUMISET olisi hyvä tehdä ensisijaisesti sähköpostitse. Kerro viestissäsi osallistujien: nimi, syntymäaika, kansalaisuus, LKL jäsennumero. Ilmoittautumisen yhteydessä saat maksutiedot viitenumeroineen.

Standard Seaside A-hytti

jäsen	ei jäsen	
195 €	205 €	(4 hlö hytti)
208 €	218 €	(3 hlö hytti)
225 €	235 €	(2 hlö hytti)
320 €	330 €	(1 hlö hytti)

Hinta sisältää risteilyn valitussa hyttiluokassa, seminaarin sekä ohjelman mukaiset tarjoilut, 2 x Viking Buffet illallinen ruokajuomineen, 2 x meriaamiainen, kokouskahvit ja hedelmiä.

Matkajärjestelyistä vastaa Jutta Vehviläinen
jutta.vehvilainen@gmail.com p. 040 7279 309

Kaikki kulta ei löydy vaskoolin pohjalta

LEMMENJOEN KONEKAIVUN LOPUN AJAN KALENTERI 2026-2027

Osa kullasta elää muistoissa, maisemissa ja tarinoissa, jotka ansaitsevat tulla säilytetyiksi.

Lemmenjoen konekaivun lopunajan kuvakalenteri 7/2026–12/2027 kunnioittaa merkittävää osaa Lapin kullankaivun historiaa.

Kalenterin kuvien lisäksi mukana ovat kaivajalle tärkeät tiedot, kuten hippujen löytöpäivät, kultakisat ja liputuspäivät. Taskuton, A4-kokoinen kalenteri sopii kaivajille, keräilijöille ja lahjaksikin.

Kuvat: Jukka Gröndahl
Taitto: Liisa Hertell/ LH Viestintä
heinäkuu 2026–joulukuu 2027

Hinta nyt 10 €/kpl
10 kappaletta 7,50 €/kpl

Vie pala Lapin kultahistoriaa kotiisi – tilaa kalenterisi nyt kampanjahintaan. Kalenterin saat tilattua nettisivuiltamme myyntituote sivulta ja tiedustelut sekä isommat erät info@kullankaivajat.fi

Skannaa
ja tilaa tästä
omasi

Goudvinders, geen gravers. “Gold finders, not diggers.”

Gold Rush in Lapland

We are three good friends from Maartensdijk, a small village in the Netherlands. We love being outdoors, adventure, and doing things that are just a little different. Some time ago, we started looking for gold in the Rhine, the river that flows from Switzerland through the Netherlands. And yes, there is gold to be found there. However, the gold there is so small that you can barely see it with the naked eye. Real gold dust. After searching a few times, that started to feel a bit off. We loved doing it, but at some point, we also wanted to find something that was just a bit bigger than a minuscule speck of dust.

That is why, at the beginning of this year, we put our heads together and decided: we

are going to look for gold in Finland. After some online research, we quickly settled on Lapland. Flight booked, car arranged, Airbnb secured – and off we went. Once we arrived in Finland, it soon became apparent that you can't just look for gold anywhere there. There are rules, claims from others that you have to respect, and it is quite difficult for a newcomer to find a good and permitted spot. We therefore went to Tankavaara to gather information.

On the way, we passed a place where actual mining was taking place: Petronella. We went to take a look and found information about the association. We quickly became members, and the next day we were able to go to a claim to search for gold ourselves. Among all the experienced gold prospectors,

who were working intently with their sluice boxes, we found a spot to get to work in our own way. A lot of manual labor, a lot of shoveling, classifying, rinsing, and panning. We worked with a small hand sluice box, but also with a nugget bucket: a special system that allowed us to process the material step by step. For us, that was practical and fun to work with, but it was also interesting for the Finnish miners around us, because they had never seen such a nugget bucket there before. And that is precisely what made it extra fun: we learned from their experience, but they also watched our way of working with curiosity.

The vastness of Lapland, the forests, the flowing streams, the light that just won't fade around Midsummer's Night – it is all almost indescribable. It is rugged, quiet, beautiful, and impressive all at the same time. Upon arriving at the claim, as three busy Dutch people, we naturally stood out a bit. We like to talk, consult a lot, ask questions, and enthusiastically share what we are doing. That might have taken some getting used to for some Finnish miners at first. A few eyebrows were raised here and there.

Most people were mainly quietly busy with their own mining, while we, chatting away, tried to figure out how everything worked. But soon, nice contact developed with the people around us. We were allowed to watch, received tips, and felt increasingly welcome among the other gold prospectors. We searched for four days. We dug, graded, worked with a small hand sluice, used the nugget bucket, and then panned.

Eventually, we found a small amount of gold. Not big nuggets, but for us, those little

flakes were more than enough to make us incredibly happy. Because it wasn't just about the gold. It was about the whole experience. The outdoor life, the beautiful nature, the simple rhythm of shoveling, rinsing, and searching. The feeling that you are truly mining, right in the middle of the forests of Lapland, together with people who share the same passion.

That is special. Actually, unparalleled. And now, back in the Netherlands, gold fever has really struck. We are members of the association, we know there is gold, and we are already busy making plans for next year. We want to return with our own sluice box so that we can search a bit more efficiently. And of course, we hope to find just a little more gold than this time.

But whatever we find, the trip was already a success. We enjoyed Finland, the people, the landscape, and the special atmosphere on the claim. For us as Dutch people, it also remains special that you have to watch out for reindeer on the road while traveling. We saw plenty of reindeer. Only one animal is still missing from our list: the moose. Unfortunately, we did not get to see them. So that is another good reason to come back.

We would like to thank all the Finnish miners for the fantastic experience, the pleasant interaction, the tips, and the sense of camaraderie. We felt welcome and look back on these special days with great pleasure. See you next year. We hope to search for our little flakes of gold in those beautiful Finnish forests again then.

Met vriendelijke groet,

VINCENT EMMELOT

Media Luna, 1,29 grammaa, tarttui Ranen vaskooliin kesän toisena kaivupäivänä.

Uutta kaivuvoimaa Ruihtuäytsiin

Martin Iiskon palon kaakkoispuolen kylkimailta Lemmenjokeen virtaileva Ruihtu on perinteikäs kultapuro. Sen karkeita hippuja ovat 1940-luvulta lähtien nostaneet päivänvaloon monet kultahistorian lehdiltä tutut nimet. Tuoreimpina tulokkaina Ruihtun pitkiä perinteitä ovat valmiita jatkamaan **Koistisen Rane** ja **Korvalan Jussi**.

Ruihtun tarina kultapurona alkaa varsinaisesti Lemmenjoen toisen kultaryntäyksen ajoilta. 1900-luvun alussa purolla oli vielä hiljaista, mutta 1940-luvun puolivälin jälkeen alkoi tapahtua. Ruihtulle saapastelivat Morgamilta

Nipa Raumala ja **Matti Koho**. Miehet avasivat valtauksensa, ja Ruihtun kaivu alkoi.

Ensimmäisen kämpän puron yläjuoksulle rakensivat Nipa ja **Pentti Harinen**. Tarinan mukaan asumus murjaistiin pystyyn vajaassa vuorokaudessa. Mutta kämpän kanssa ei loppujen lopuksi käynyt hyvin. Muutama vuosi myöhemmin, kun Nipa oli **Vihtori Kosken** ja **Veikko Nevalaisen** kanssa kokeilemassa talvi-kaivua, asumus räjähti taivaan tuuliin: kämpässä oli säilytetty pintamaiden siirtoon varattuja nalleja ja dynamiittia.

1970-luvun alussa Nipa perusti **Yrjö Korhosen** kanssa Tankavaaraan turistihuuhtomon, missä opasti turisteja kullanhuuhtonnan saloi-

↑ Rane vaskaa menneen kesän soraa Ruihtulla. ➤ Entisenä uimarina Korvalan Jussi on mitä melkoinen kaivuri.

hin. Tuolloin saapui Tankavaaraan kasvattisänsä mukana myös kymmenvuotias Rauno Koistinen saamaan ensikosketuksensa kullankaivuun. Nuoreen poikaan kipinä iski heti. Kultapurona nykyiseen malliinsa Ruihtu alkoi kehittyä 1970-luvun puolivälissä. **Ollikaiset** rakensivat kämpän puron keskivaiheille, ja **Hannu Viranto** kaivoi alajuoksulla Hopussa.

Lemmenjoen kolmas kultaryntäys 1980-luvulta lähtien toi Ruihtulle nimet **Merenluoto**, **Minkkinen**, **Hanski** ja **Peltonen**. Tuolloin ilmestyivät purolle myös ensimmäiset kaivurit. Jaakko Kangasniemi poikineen kaivoi konelapiolla yläjuoksun kuivassa haarassa. Kari Merenluoto ja Hannu Hanski kokeilivat parina kesänä kaivuria myös keskijuoksulla. Kainvinkoneilla Ruihtun molempia latvahaaroja kaivoivat **Mika Telilä** ja Kari Merenluoto Lemmenjoen konekaivun viime vaiheissa 2010-luvulla.

Kultaa Ruihtu on antanut kullekin ansionsa mukaan ja isommuksiakin avokätisesti. Nipa Raumala ja **Kalle Paulavirta** kaivoivat lapiolla Ruihtun mutkasta 80-grammaisen, ja konekaivun suurin on Mika Telilän ja **Pekka Postilan** löytämä 228 gramman Ukkoäijih. Se löytyi Merenluotojen kaivospiiriltä puron yläjuoksulta. Yli 20 gramman hippuja on kultahippu.fi:n ylläpitämään tilastoon listattu useita.

Pari kesää sitten Raumalan Nipan ja Koistisen Ranen kultapolut yhtyivät uudemman kerran. Ruihtulle, sen keskivaiheille, missä Nipa oli porukoinen kaivellut Kahen miljoonan monttua, saapastelivat Oulun Heinäpästä aikoinaan maailmalle lähteneet kaverukset Rane ja **Korvalan Jussi**. Kipinä iski jo eläkeikään ehtineisiin kaivajiin heti.

Tälle kohdin olivat 2000-luvun taitteessa Ruihtun rinteelle asettuneet, rakentaneet kämpän ja aloittaneet kaivun **Ellu** ja **Jouni Pihlaja**. Heidän jälkeensä Petronellan kukkuloiden ja Joosepin kukkulan välistä palstaa alkoi kaivaa neljän hengen porukka **Matti Latomaa**, **Sakari Impola** ja **Oravan** veljekset **Heikki** ja **Mauri**.

Viime kesänä kaksistaan kaivua jatkaneet

veljekset totesivat, että Ruihtun kivettyneen soran hajalle pieksäminen taitaa jo olla nuorempien miesten hommaa. Asiaa mietittiin Ranen ja Jussin kanssa melkein puoli sekuntia, minkä jälkeen päätettiin jättää asia Korkeimman käteen eli lähettää Tukeisiin hakemus huuhtontaluvan siirtämiseksi uusille kaivajille.

Ennen oman luvan hakemista Rane ja Jussi kaivoivat lähinnä Liiton valtauksilla, kävivät

Ruihtun pohjakallio on tullut jo tutuksi Rane Koistiselle ja Jussi Korvalalle.

Rane Koistinen rännittää Ruihtun soraa.

miltei vuosittain Tankavaarassa ja kaivoivat parina kesänä renkinä Ruihtulla.

Työelämässään molemmat tekivät pitkän rupeaman ympäri maailmaa. Ranen kohdalla mielenkiintoinen piirre on se, että Lemmenjoella koneinsinöörien määrä näyttää pysyvän aika vakiona: yksi kun lopettaa niin tilalle tahtoo aina kulkeutua uusi.

Koneinsinöörinä Rane erikoistui meesauunien ja kaustisointilaitteiden uusasennuksiin ja huoltoon. Työhommissa tuli koluttua esimerkiksi Kiina, Thaimaa, Indonesia, useat Euroopan maat, Brasilia ja Chile. Lopulta Ranen kohtaloksi koitui Stora Enson ja chileläisen Araucon yhteisyritys, Uruguayn Colonia del Sacramentoon rakennettu Montes del Platan sellutehdas: kulta löytyi Chilestä, perustettiin perhe ja asuinpaikaksi valikoitui Colonia de

Sacramento, missä Rane yhä talvehtii. Jussi toimi yli 40 vuotta teollisuussähköasentajana kotimaassa ja Euroopassa lähinnä paperiteollisuudessa. Miesten tiet yhtyivät Uruguayssa, missä he painoivat hommia samalla tehtaalla.

Molempien tunnit työelämässä tulivat täyteen, alkoivat eläkevuodet ja kultamaat kutsuivat. Lemmenjoelle Ranen ja Jussin tie löytyi sekin varsin perinteisellä tavalla. Jussi ja Oravan Mauri tutustuivat Kuivasjärven TB:n kerholla, kullankaivu tuli puheeksi ja siitä se lähti.

Tulevaa kesää kaivajat odottavat pieni jännitys mielessä, mutta virtaa kinttaissa riittää ja kaivukautta odotellaan luottavaisin mielin: ”Kortti tuo ja kortti vie, mutta maanviljelys, se on onnen kauppaa! Niinhän se on kullankäivukin, osittain.” □

AURUM GOLD CLAIM

KAIVA KULTAA VALTAUKSELLE

**Opastettua kullankaivua valtauksella.
Sisältää oman kaivupaikan, välineistön ja opastuksen.**

- perhepäivät
- ryhmät ja yritysten virkistämispaketit
- päiväkaivuusta pidempiin paketteihin

200m päässä Tankavaaran Kultakylän palveluista

Lisätietoja löydät verkkosivuilta tai sähköpostitse:

✉ aurumgoldclaim@gmail.com
📍 Tankavaara, Sodankylä

🌐 www.pohjankettu.fi/aurum [f](https://www.facebook.com/aurumgoldclaim) [@aurumgoldclaim](https://www.instagram.com/aurumgoldclaim)

JÄSEN HOX: LUE TÄMÄ!

 Liitto on uusinnut jäsenrekisterijärjestelmän ja siirtynyt sähköiseen taloushallintaan. Aikaisemmin pyysimme jäseniä itse huolehtimaan jäsenmaksun suorituksesta Prospäkkärin takakannen jäsennumeron viitenumerolla. Nyt kun uudistuksen tuulet pyyhkivät järjestelmiämme, niin ensi vuonna lähetämme sinulle joko sähköpostitse tai postitse laskun uudesta jäsenrekisteristämme tammi-kuun aikana. Jotta laskutus sujuisi ilman kalliita postin maksuja, niin tärkeää on, että jokaisen jäsenen sähköpostiosoite olisi tiedossamme.

Jos sähköpostiosoitteesi on muuttunut tai et ole aikaisemmin ilmoittanut sitä Liitolle, niin pikimmiten lähettämään uusi tieto osoitteeseen info@kullankaivajat.fi tai käymällä Liiton sivulla, mene ”Jäsenille”-lehdelle ja sieltä löydät alisivun ilmoita jäsentietojen muutoksesta. Samalla voit myös ilmoittaa, vieläkö haluat jäsenlehti Prospäkkärin fyysisesti hypisteltäväksi postilaatikkoosi vai riittääkö sinulle netissä luettavissa oleva versio. Jos sinulla ei ole sähköpostia, etkä halua sellaista itsellesi laittaa, niin ei huolta, kyllä Liitto edelleenkin lähettää postia ja Prospäkkärin postilaatikkoosi kotiosoitteeseen.

Uudistetuille Liiton nettisivuille on myös ilmestynyt Liity Liittoon -lomakkeen lisäksi myös nyt Eroa Liitosta -lomake. Liiton sääntöjen mukaan jäsen katsotaan eronneeksi, jos jäsenmaksut ovat kahdelta vuodelta maksamatta. Käytämme Liitossa paljon aikaa ja taloudellista resurssia siihen, että lähettemme muistutuskirjeitä jäsenmaksuista. Jos tiedät, ettei enää halua olla Liiton jäsen, niin muistutuskirjeistä pääset helpoiten eroon käymällä Liiton nettisivuilla kertomasta toiveestasi erota Liitosta tai vastaavasti kirjoittamalla sähköpostia yllä olevaan osoitteeseen.

Liitto tavoittelee näillä uusilla järjestelmillä sitä, että vuorovaikutus jäsenien kanssa olisi luontevampaa ja helpompaa, mutta myös taloudellisen resurssin siirtämistä postimaksuista mieluummin aktiiviseen jäsenoimintaan. Uusien järjestelmien käyttöönotto ja käytön opettelu vie aina aikansa. Tänä vuonna on saattanut joillekin tulla useampi lasku ja toiset taas eivät ole jäsenlaskua nähneetkään. Kiitän kärsivällisyydestä ja pahoittelen mahdollisia sekaannuksia.

ANURAG
Rahastonhoitaja

MIKKO – mies, joka ei pysähdy

Lapin tuntureilla on hiljaisuutta, joka ei ole tyhjää. Se on täynnä tarinoita, tuulen kuljettamia muistoja ja ihmisiä, jotka palaavat samoille kaivauksille vuodesta toiseen. Yksi heistä on **Mikko Hakkarainen**, kotoisin Tampereelta. Mikko on CP-vamman kanssa elävä

mies, joka on silti yrittäjä, seikkailija ja kultamies henkeen ja vereen. Hänen elämässään ei ole ollut helppoja polkuja, mutta hän on kulkenut ne kaikki.

Mikko on huimapää, hän on lasketellut avustettuna, kulkenut aktiivisesti erilaisissa tapahtumissa ja kokeilee aina uutta. Olet saatta-

nut nähdä Mikon offroadaamassa sähkömopolla papin valtauksen lähettyvillä, siinä matkan varrella liiton jäsenvaltaukselle Täyskädelle. Kun Mikko saapuu Lappiin, hän ei vain tule perille. Hän tulee kotiin. Täällä puhelin ei soi, kiire katoaa ja mieli asettuu. Hän sanoo Lapin olevan paikka, jossa jaksaminen palaa, vaikka talvi olisi vienyt voimia enemmän kuin kohutuullista.

Viime talvi oli haastava monin tavoin. Mikko sai fyssarilta hyvät harjoitukset, mutta arki oli silti raskas. Silti Mikko nousi takaisin kaivamaan. Hän vitsailee: "Voisi asentaa jalkaan kauhan, niin kaivu sujuisi paremmin."

"Se on Mikkoa: huumori ei katoa, vaikka polvi kenkkuilee", **Janne Huotarinen** ja hänen vaimonsa, Mikon avustaja **Pauliina Huotarinen** naurahtavat. Janne houkutteli Mikon kultamaille, auttoi hänet alkuun ja Mikko jäi koukkuun, kuten niin moni muu kaivaja ennen häntä.

Kultaa, korundeja ja 25 ämpäriä maata

Viime kesänä Mikko kaivoi 25 ämpäriä maata ja rännitti ne. Saaliiksi tuli kultapölyä ja korundeja. Kaivu ei ole hänelle vain harrastus, se on elämänmuoto, tapa olla osa luontoa ja osa Lapin tarinaa.

Tolosjoen varrella hän on kulkenut sähkömopolla, Tikvan valtauksella kaivanut "herran silmän alla", ja aamuisin makuualkovista lue-tellut uusia latinankielisiä lihaksia, joita kaivu oli herättänyt. Polvi ei tänä kesänä antanut olla polvillaan, mutta se ei pysäyttänyt miestä. Odotukset kullan suhteen ovat aina korkealla ja niin pitääkin olla.

Janne on muokannut rännejä Mikolle ja keinot keksitään, jotta Mikko saa kaivaa. Vaikkakin Mikko toteaa, että viime vuoden kaivanto vaikutti isolta viime vuonna, ja tänä vuonna se kyllä oli pienempi kuin hän muisti.

"Oletko Janne täyttänyt sitä monttua?" Mikko kysyy pilke silmäkulmassa. Miehet kiusoittelevat toisiaan hyvässä hengessä, niin kuin kultamiehellä on tapana. Mikko tavoitte-

lee tälle kaudelle 50 kaivettua ämpäriä, kipeä polvi tuo tähän oman haasteensa, mutta Mikko aikoo yrittää.

"Valitettavasti lääkärit helposti lukevat jokaisen kolotuksen CP-vamman syyksi ja siinä se apu sitten on", Mikko tuhahtaa hiukan turhautuneena.

Janne vakuuttaa että silti tällä kaudella kaivetaan varmasti, muutetaan sitten rännejä lisää tai asennetaan siihen jalan retaleeseen kauha! Janne sanoo, ja molemmat miehet nauravat. Pauliina katsoo kaksikkoa ja puristaa päätänsä hymyillen.

"Nämä kaksi ovat sellainen parivaljakko että!" hän toteaa.

Pauliina on ollut Mikon avustaja jo yli kuusi vuotta, kumpikaan ei edes ihan varmasti muista onko se viisi vai kuusi vai kahdeksan vuotta. "Kauan on yhdessä kuljettu ja kyllä tämä mies on elämänasenteellaan minuun vaikutuksen tehnyt", Pauliina sanoo.

Luonto on Mikon toinen koti

Kuukkelit, porot, revontulet, karhun makuupaikka papin valtauksella. Keski-Suomen lapsuuden kesät keskellä ei mitään. Mikko kerää puolukoita, sieniä, liikkuu luonnossa ja nauttii jokaisesta hetkestä. Hän sanoo, että mökielämä on opettanut arvostamaan suomalaisuutta ja kovaa työtä. Vaikka Kela kirjasi Mikon työkyvyttömyyseläkkeelle, hän ei ole koskaan halunnut jättää työntekoa sen takia.

"He vain päättivät että en cp-vammani takia muka pysty tekemään töitä!" Mikko sanoo. Mikon laskupäähän tai hoksottimiin ei vamma vaikuta, vaikka hänellä puheeseen liittyy vamma. Hän perusti tilitoimistonsa itse, ilman apua, ja on ollut yrittäjä 30 vuotta.

"Kukaan ei auttanut yrityksen perustamisessa. Tein kaiken itse ja yhä mennään." Työ merkitsee hänelle paljon. Se on osa identiteettiä, osa sitkeyttä, osa sitä samaa voimaa, joka saa hänet palaamaan Lapin kaivupaikalle tekemään jälleen tuttavuutta uusiin latinankielisiin lihaksiin. Ei hän pelkää kovaa työtä, eikä cp-

vamma tarkoita etteikö saisi elää valitsemallaan tavalla.

Ystävät, yllätykset ja Savottakahvilan pihapiiri

Tampereella taksiyrittäjä **Jampe** on kuljettanut Mikkoa 30 vuotta. Yllättävä kohtaaminen Saa-
riselän Savottakahvilan pihassa oli kuin kohta-
loa, ystävyys jatkuu tuntuilla. Savottakahvi-
lassa Mikko vietiin yllätyksenä **Walteri Tori-
kan** konserttiin. Musiikki on hänelle tärkeää,
erityisesti suomalainen. Se soi taustalla, kun hän
kaivaa, kun hän lepää, kun hän suunnittelee
seuraavaa kesää. Konsertti oli hyvin intiimi, ja
laulajan ääni täytti Savottakahvilan salin. Ko-
kemus oli ainutlaatuinen.

Mikko nauttii musiikista myös liikkeen
kautta harrastamalla pyörätuolitanssia. Mikko
on energinen, liikunnallinen ja tekevä. Paulii-
na kuvailee häntä: hyvän ruoan ystävä, liikku-
va ja liikunnallinen ja erittäin energinen.

“Tuli hännän alla, mutta hyvällä tavalla.”

Hän on myös menestynyt tanssissa, hän on
pyörätuolitanssin Suomen-mestari. Se kertoo
paljon: Mikko ei pysähdy, hän haluaa kehittyä
ja haastaa itseään, huolimatta kaikesta muus-
ta.

Tulevaisuuden haave: maalle muuttaminen

Mikon suurin unelma on muuttaa maalle, lä-
hemmäs luontoa, rauhaa ja omaa rytmiä. Ensi
kesänä hän haluaisi olla Lapissa koko kauden,
niin paljon kuin voimat ja avustajan tuki salli-
vat. Tampereen seudun Invalidit ry:n kesänviet-
topaikka on ollut tärkeä tukikohta myös Mi-
kolle. Nyt suunnitelma on selvä: Kun Janne
palaa Lapista, Mikko antaa hänet yhdeksi yök-
si kotiin ja sitten Aitorannan mökille harjoit-
telemaan karua elämää ensi kesää varten.

“Ollaan mökillä, ei sähköä, ei mukavuuk-
sia, riuku ja karut olot!” Mikko vitsailee.

Mikon tarina ei ole vain kertomus cp-vam-
maisesta miehestä, joka kaivaa kultaa. Se on
kertomus ihmisestä, joka ei anna minkään es-
tää elämää. Hänellä on aina pilke silmäkulmas-
sa, kyltymätön seikkailunhalu, hurtti huumo-
ri, yrittäjän sydän ja kullankaivajan ydin. Mik-
ko ei vain etsi kultaa. Hän elää kullankaivua,
jokaisessa hetkessä, jokaisessa kaivussa, jokai-
sessa Lapin aamussa ja jokaisessa taistelussa
hänen oikeudestaan elää valitsemallaan taval-
la, ja juuri tuo onkin kullankaivajan ydin. Tais-
tella oikeuksistaan ja tavastaan elää.

Mikko on kullankaivuhattunsa ansainnut
moneen kertaan. Kun kulta kutsuu, on kut-
suun vastattava vaikka vastoinikäymisten tai
sairauksien läpi.

Osta lahjaksi Lemmenjoen kultahippukorut

ALENNUS 20 % LKL:n jäsenille koruista, hipuista ja kirjoista.

Tilausta tehdessä kirjoita kuponkikoodi **LKL20** (voimassa -31.12.2026).

- Vaskoolit • riilat
- spagettimatot
- vaskaushiput
- kultahippukorut
- Lappikirjat

Hippukulta

www.hippukulta.fi

puh. 040 545 4833,
Raimo Niemelä

Merkkipäivät

Onnittelemme syntymäpäivänne johdosta!

Lapin Kullankaivajain Liitto ry

85 v.

6.11. Seppo Heino, Leppälahti

80 v.

27.12. Aarre Kytökorpi, Oulainen

75 v.

13.11. Paula Virtanen, Urjala as.

70 v.

3.6. Antti Rintasalo, Lapua
14.6. Timo Kovalainen, Rovaniemi
30.9. Juha Lohela, Narkaus
23.10. Pirjo Shemeikka, Hyllykallio
2.11. Paula Vauhkala, Ylivieska
14.11. Sauli Paasilinna, Ivalo
18.12. Tuula Anneli Manninen, Imatra

65 v.

24.9. Mauri Immonen, Lapinlahti
23.10. Tarja Siitonen, Hornakumpu
31.10. Juhani Valtonen, Tuusula
6.11. Sirkku Vahteri, Heinola kk.
17.11. Eila Ruottu, Lohja

60 v.

21.5. Pekka Väyrynen, Kaukonen
30.9. Jeffrey Cox, Rakvere Vald Viro
4.10. Jouni Kalliomäki, Korja
14.10. Marja-Liisa Kiiveri, Ylivieska
24.10. Jari Rantanen, Rovaniemi
27.10. Satu Saarinen, Leväsjoki
2.11. Mika Jokela, Tuusula
7.11. Hannu Kumpulainen,
Kaukonen
8.11. Matti Lundenius, Savonlinna
25.11. Björn Hartman, Piteå Ruotsi
23.12. Kari Laukka, Kouvola
31.12. Tommi Ahtola, Pulp

50 v.

30.10. Krzysztof Kyrolko, Grovfjord
Norja
14.11. Merja Ritomäki, Parola
29.11. Marko Koivuluoma, Lakiala
13.12. Sami Niemi, Kajaani

.5362

LKL:n Valokuvakilpailu 2026

Valokuvakisan tarkoituksena on tuoda esille kullankaivua, Lapin kultaperinnettä sekä kullankaivajien arkea monipuolisten näkökulmien luomien valokuvien avulla. Kilpailu on avoin kaikille valokuvauksen harrastajille, amatööreille ja ammattilaisille.

Kilpailusarjat

- Kullan murut: Kuvat kullasta
- Muu maailmankaikkeus: Muut kullankaivuun liittyvät mielenkiintoiset tai arvokkaat löydöt
- Työn kuva: Kullankaivun eri työvaiheet
- Kullankaivaja kotonaan: Leirielämää, arkea, kultakisoja, juhlia, kaikkea yhteisön elämään liittyvää.

Kilpailuohjeet

Kilpailu on avoin kaikille. Kukin osallistuja voi lähettää kuvia yhteen tai useampaan sarjaan.

Viime vuoden kuvakisan satoa sarjassa Kullan murut: "Fantom, Ropedangerin huono enne." Kuva: MaKe

Kuvien tulee olla osallistujan itse ottamia. Tekoälyllä tuotetut tai merkittävästi tekoälyn avulla luodut kuvat eivät ole sallittuja. Kuvat toimitetaan digitaalisessa muodossa.

Kuvien toimittaminen

Lähetä kuvat sähköpostitse osoitteeseen toimitus@kullankaivajat.fi

Viestin otsikoksi: "Valokuvakilpailu 2026"

Liitä mukaan: kuvaajan nimi, yhteystiedot, kuvan nimi, kilpailusarja

Aikataulu

Kuvien viimeinen jättöpäivä: 31.12.2026. Tulokset julkistetaan LKL:n kultaseminaarissa helmikuussa 2027. Kilpailun raatina toimii Prospäkkärin toimituskunta sekä vierastuomarina ammattivalokuvaaja. Kilpailun raati valitsee kolme parasta kuvaa, jotka palkitaan joka sarjasta. Vieraileva tuomari on ammattivalokuvaaja, jonka nimi julkistetaan myöhemmin ja hän valitsee suosikkinsa jokaisesta sarjasta.

Uudistuksena kilpailuun on lisäksi myös yleisön suosikkikuvat! Eli yleisö pääsee valitsemaan joka sarjasta suosikin, jotka myös palkitaan erikseen. Yleisöäänestys toteutetaan anonyymisti Google formsin avulla, eli tulet tarvitsemaan vain tietokoneen ja nettiyhteyden äänestykseen. Äänestys aukeaa 7.1.2027 ja on auki Kultaseminaariin asti, ja äänestää voit vielä seminaarissakin ennen palkintojen julkistusta. Päätoimittaja ottaa läppärin mukaan ja auttaa tarvittaessa äänestyksessä. Yleisön suosikit valitaan kaikkien kilpailuun osallistuvien kuvien kesken.